

Datum van inontvangstneming : 26/03/2015

Zaak C-74/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

18 februari 2015

Verwijzende rechter:

Curtea de Apel Oradea (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 februari 2015

Verzoekende partijen:

Dumitru Tarcău

Ileana Tarcău

Verwerende partijen:

Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare

Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad

Cristian Nicolae Tarcău

Corina Tarcău

SC Magenta prin lichidator Pareto Grup IPURL

SC Crisco SRL prin administrator judiciar special CII Renata Moldovan

SC Crisco SRL prin administrator special Cristian Tarcău

ROEMENIË

CURTEA DE APEL ORADEA

SECTIA A II-A CIVILĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINSTRATIV

(omissis)

VERZOEK OM EEN PREJUDICIELE BESLISSING

Op verzoek van de verzoekende partijen in hoger beroep, Dumitru Tarcău en Ileana Tarcău, (omissis) verzoekt de Curtea de Apel Oradea

HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om een antwoord op de volgende prejudiciële vragen van uitlegging van de artikelen 2, onder b), en 1, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG, daar een beslissing ter zake nuttig is voor de beslechting van de nationale zaak met rolnummer 3312/83/2013.

- 1) Moet de omschrijving van „consument” in artikel 2, onder b), van richtlijn 93/13/EEG aldus worden uitgelegd dat daaronder ook natuurlijke personen vallen die in hoedanigheid van borg aanvullende akten hebben getekend en overeenkomsten (borgtocht of hypotheek op onroerende zaken) hebben gesloten die accessoir zijn aan de kredietovereenkomst die een handelsvennootschap heeft gesloten voor de uitoefening van haar activiteit, indien deze natuurlijke personen geen enkele band hebben met de activiteit van de handelsvennootschap en niet hebben gehandeld in de uitoefening van hun bedrijfs- of beroepsactiviteit?
- 2) Moet artikel 1, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG aldus worden uitgelegd dat enkel overeenkomsten tussen handelaren en consumenten over de verkoop van goederen of diensten binnen de werkingssfeer ervan vallen of ook overeenkomsten (zekerheidstelling, borgtocht) die accessoir zijn aan een kredietovereenkomst met een handelsvennootschap als kredietnemer, gesloten door natuurlijke personen die geen enkele band hebben met de activiteit van de handelsvennootschap en niet hebben gehandeld in de uitoefening van hun bedrijfs- of beroepsactiviteit?

[Or. 2]

I – Voorwerp van het geding. Vonnis van de feitenrechter. Relevante feiten

- 1 Op 29 april 2013 is de zaak met rolnummer 3312/83/2013 bij het Tribunalul Satu Mare ingeleid tussen Dumitru Tarcău en Ileana Tarcău, verzoekers, enerzijds, en Banca Comercială Sanpaolo România SA Arad en Banca Comercială Sanpaolo România SA - Sucursala Baia Mare, verweersters, anderzijds, waarin verzoekers hebben gevorderd:
  - primair, een verklaring voor recht dat aanvullende akte nr. 1/07.08.2009 bij kredietovereenkomst nr. 950/24.10.2008, borgtocht nr. 231/07.08.2009 (bijlage 2

bij aanvullende akte nr. 1/07.08.2009) en overeenkomst tot zekerheidstelling nr. 35/07.08/2009 (bijlage 1 bij aanvullende akte nr. 1/07.08.2009) absoluut nietig zijn;

– subsidiair, een verklaring voor recht dat enkele bedingen van de volgende handelingen absoluut nietig zijn, namelijk:

– aanvullende akte nr. 1/07.08.2009 bij kredietovereenkomst nr. 950/24.10.2008, inzonderheid artikel I, „Voorwerp van de overeenkomst”, artikel IV, „Rente”, leden 4 en 5, artikel VI, „Opeisbaarheid”, onder d) en e), artikel VII, „Zekerheden voor het krediet na verhoging van de zekerheid”, onder a) en f), artikel IX, „Verklaringen en zekerheden”, onder j), artikel XII, „Sancties”, onder g), artikel XV, „Overige bepalingen”, onder j) en n);

– borgtocht nr. 231/07.08.2009 (bijlage 2 bij aanvullende akte nr. 1/07.08.2009), inzonderheid artikel III, „Verbintenissen van de borg”, punt 2, en artikel IV, „Overige bepalingen”, laatste volzin.

– overeenkomst tot zekerheidstelling nr. 35/07.08.2009 (bijlage 1 bij aanvullende akte nr. 1/07.08.2009), inzonderheid bladzijde 1, leden 3, 4 en 9, en bladzijde 2, lid 3, betreffende de uitdrukking „bijbehorende kosten”.

Verzoekers hebben aangevoerd dat tussen Banca Comercială Sanpaolo Romania SA – Sucursala Baia Mare en SC Crisco SRL Baia Mare kredietovereenkomst nr. 950/24.10.2008 is gesloten. In augustus 2009 heeft de bestuurder van SC Crisco SRL, de zoon van verzoekers, hen verzocht hem te helpen met een zekerheid voor de verhoging van het krediet. Verzoekers hebben daarmee ingestemd, waarop aanvullende akte nr. 1/07.08.2009 bij kredietovereenkomst nr. 950/24.10.2008, borgtocht nr. 231/07.08.2009 (bijlage 2 bij aanvullende akte nr. 1/07.08.2009) en de overeenkomst tot zekerheidstelling nr. 35/07.08/2009 (bijlage 1 bij aanvullende akte nr. 1/07.08.2009) tot stand zijn gekomen.

[Or. 3]

Op het moment van totstandkoming van deze overeenkomsten waren verzoekers enkel op de hoogte van de hypotheekovereenkomst, maar niet van de borgtocht of van andere zekerheden. Hun zijn namelijk tientallen pagina's ter ondertekening voorgelegd en de bankmedewerker heeft hun enkel getoond waar zij precies hun handtekening moesten zetten zonder uit te leggen waarom het ging. Pas op het moment van de sommatie waarin de tenuitvoerlegging wordt aangekondigd, is hun een afschrift van de overeenkomsten overgelegd.

Verzoekers menen dat de totstandkoming van deze overeenkomsten oneerlijk is verlopen en de overeenkomsten niet hun wil weerspiegelen, omdat hun niet de gelegenheid is geboden ze te bestuderen, zodat hun wil gebrekkig was gevormd.

Bovendien hebben verzoekers meerdere bedingen in deze overeenkomsten aangewezen die zij als oneerlijk beschouwen, omdat zij het evenwicht tussen rechten en verplichtingen van de tekenende partijen aanmerkelijk verstoren, aangezien de bepalingen van artikel 4 van wet nr. 193/2000 van toepassing zijn.

- 2 In haar verweerschrift, neergelegd op 31 mei 2013, heeft Banca Comercială Sanpaolo Romania SA Arad betoogd dat de bepalingen van wet nr. 193/2000 in de onderzochte zaak niet van toepassing zijn, maar dat zij enkel van toepassing zijn op overeenkomsten tussen handelaren en consumenten voor de verkoop van goederen of de verrichting van diensten. In de zaak is krediet verleend aan een handelsvennootschap en verzoekers hebben de kredietovereenkomst ondertekend in hoedanigheid van borg, niet van kredietnemers, om te verzekeren dat de bedingen van deze overeenkomst aan hen kunnen worden tegengeworpen. Anderzijds strekt noch de overeenkomst tot zekerheidstelling noch de borgtocht tot verkoop van goederen of verrichting van diensten door verweerster, maar nemen verzoekers krachtens deze overeenkomsten integendeel enkele verplichtingen op zich, inzonderheid het stellen van zekerheid voor de lening die de handelsvennootschap heeft afgesloten.
- 3 Bij civiel vonnis nr. 101/LC/08.05.2014 van het Tribunalul Satu Mare is de vordering van verzoekers afgewezen. Aangezien de bepalingen van wet nr. 193/2000 van toepassing waren, heeft deze rechter overwogen dat het voorwerp van de overeenkomst met de consument overeenkomstig artikel 1, lid 1, van deze regeling de verkoop van een goed of de verrichting van een dienst was.

Verzoekers zijn natuurlijke personen die zekerheidsovereenkomsten hebben getekend in hoedanigheid van borg en niet als kredietnemer; de kredietnemer is een handelsvennootschap.

Dat verzoekers ervoor hebben getekend dat aanvullende akte nr. 1/07.08.2009 aan hen, in hoedanigheid van borg, kan worden tegengeworpen, betekent niet dat zij consumenten zijn in de zin van wet nr. 193/2000 noch overeenkomstsluitende partijen, aangezien zij geen kredietnemers zijn.

Het Tribunalul Satu Mare heeft bovendien opgemerkt dat toepassing van wet nr. 193/2000 niet aan de orde is, omdat de overeenkomst tot zekerheidstelling en de borgtocht accessoir zijn aan de hoofdverbintenis. De kredietnemer is immers een rechtspersoon die niet de hoedanigheid van consument heeft en de geldigheid van de bedingen van de kredietovereenkomst kan dus niet worden onderzocht in het licht van de bepalingen van wet nr. 193/2000.

[Or. 4]

- 4 Verzoekers zijn tegen dit vonnis in beroep gegaan en hebben primair vernietiging van het vonnis en verwijzing van de zaak voor een nieuw onderzoek gevorderd, omdat de feitenrechter zich niet heeft uitgesproken over de vordering tot

nietigverklaring op grond van ongeoorloofde oorzaak en strijd met de goede zeden en over de wetsontduiking.

Subsidiair hebben verzoekers in hoger beroep algehele wijziging van het vonnis en toewijzing van hun eisen gevorderd, met de onderbouwing dat de bepalingen van wet nr. 193/2000 van toepassing zijn.

- 5 Wat het feitencomplex betreft, heeft de verwijzende rechter vastgesteld dat op 24 oktober 2008 een kredietovereenkomst (nr. 950) is gesloten tussen Banca Comercială Sanpaolo Romania SA – Sucursala Baia Mare en SC Crisco SRL voor een bedrag van 300 000 RON, een krediet dat bestemd was om de uitgaven voor de lopende werkzaamheden te dekken.

De kredietovereenkomst is gesloten tussen Banca Comercială Sanpaolo Romania SA – Sucursala Baia Mare, SC Crisco SRL, vertegenwoordigd door Cristian Nicolae Tarcău in hoedanigheid van enig vennoot en bestuurder, Cristian Nicolae Tarcău, in hoedanigheid van borg, Corina Tarcău, in hoedanigheid van borg, SC Crisco SRL, vertegenwoordigd door Cristian Nicolae Tarcău in hoedanigheid van enig vennoot en bestuurder, als borg, en SC Magenta SRL, vertegenwoordigd door Cristian Nicolae Tarcău in hoedanigheid van vennoot en bestuurder en Corina Tarcău in hoedanigheid van vennoot.

Vervolgens is op 7 augustus 2009 aanvullende akte nr. 1 bij kredietovereenkomst nr. 950/24.10.2008 tot stand gekomen, die betrekking had op de verhoging van de zekerheden voor de kredietovereenkomst. De aanvullende akte is getekend door de personen die de kredietovereenkomst hadden getekend en door verzoekers Dumitru Tarcău en Ileana Tarcău in hoedanigheid van borgen.

In de aanvullende akte worden de volgende artikelen van kredietovereenkomst nr. 950/24.10.2008 integraal (met zeer weinig wijzigingen) overgenomen: artikel II, „Bestemming van het krediet”, artikel III, „Verlening en duur van het krediet”, artikel IV, „Rente”, artikel VI, „Opeisbaarheid”, artikel VIII, „Zekerheidstelling”, artikel IX, „Verklaringen en zekerheden”, artikel X, „Verbintenissen”, artikel XI, „Niet-nakoming van de verbintenissen”, artikel XII, „Sancties”, artikel XIII, „Verrekening”, artikel XIV, „Kennisgevingen”, en artikel XV, „Overige bepalingen”.

Artikel VII, „Zekerheden”, van de aanvullende akte behelst, naast de zekerheden die zijn voorzien bij de verlening van het krediet, ook de zekerheden die zijn gesteld door verzoekers ter gelegenheid van de aanvullende akte, inzonderheid hypotheekovereenkomst nr. 35/07.08.2009 en borgtocht nr. 231/07.08.2009.

Bij hypotheekovereenkomst nr. 35/07.08.2009, gesloten met Banca Comercială Sanpaolo Romania SA Arad via Banca Comercială Sanpaolo Romania SA – Sucursala, hebben verzoekers een hypotheekrecht gevestigd op een terrein met een oppervlakte van 5 000 m² ten gunste van Banca Commerciale Sanpaolo [**Or. 5**]

Romania SA tot zekerheid voor de terugbetaling van het krediet dat krachtens kredietovereenkomst nr. 950/2008 aan SC Crisco SRL is verleend.

Bij borgtocht nr. 231/07.08.2009, gesloten tussen Banca Comercială Sanpaolo Romania SA Arad via Banca Comercială Sanpaolo Romania SA – Sucursala en verzoekers, hebben verzoekers zich er jegens de bank toe verbonden dat de verbintenis tot terugbetaling van het krediet dat aan SC Crisco SRL is verleend, wordt nagekomen.

Aldus hebben verzoekers zich ertoe verbonden de bank de tegenwaarde te storten van de termijnen, rente en de bijbehorende commissies die de schuldenaar en kredietnemer SC Crisco SRL verschuldigd was, indien deze de betalingsverplichtingen uit de kredietovereenkomst niet zou nakomen.

Met het oog op de nakoming van de borgverplichtingen uit de overeenkomst kan de bank te allen tijde gebruikmaken van elke rekening van de borg, ongeacht de aard van de rekeningen, om een eventueel krediet jegens de borg te verrekenen. Bovendien kan de bank haar kredieten integraal verhalen door middel van beslag en verkoop van alle huidige en toekomstige roerende en onroerende zaken die eigendom zijn van de borg.

Verzoekers hebben uitdrukkelijk afgezien van de in artikel 1662 Cod civil (Roemeens burgerlijk wetboek) neergelegde voorrechten van uitwinning en van schuldsplitsing en hebben zich hoofdelijk met SC Crisco SRL verbonden.

Volgens verzoekers hebben zij ermee ingestemd het aan SC Crisco SRL verleende krediet te garanderen omdat hun zoon, Cristian Tarcău, enig vennoot en bestuurder van deze handelsvennootschap was.

II – Toepasselijke bepalingen van nationaal recht

- 6 De artikelen 1 en 2 van wet nr. 193/2000, in de geconsolideerde versie die in Monitor Oficial nr. 305 van 18 april 2008 is bekendgemaakt, die van kracht was op de datum van ondertekening van de overeenkomsten die het voorwerp zijn van het geding, luiden als volgt:

ARTIKEL 1

„1) Elke overeenkomst tussen handelaren en consumenten betreffende de verkoop van goederen of het verrichten van diensten moet contractuele bedingen bevatten die duidelijk en ondubbelzinnig zijn en geen specifieke kennis vereisen om te worden begrepen.

2) In geval van twijfel over de uitlegging van contractuele bedingen worden deze in het voordeel van de consument uitgelegd.

3) Het is handelaren verboden oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten op te nemen.

ARTIKEL 2

1) Onder „consument” wordt verstaan, iedere natuurlijke persoon of vereniging van natuurlijke personen die op grond van een binnen de [Or. 6] werkingssfeer van deze wet vallende overeenkomst handelt voor doeleinden buiten zijn handels-, industriële of productieactiviteit, ongeacht of het om een artisanale activiteit dan wel om een activiteit in het kader van een vrij beroep gaat.

2) Onder „handelaar” wordt verstaan, iedere natuurlijke of erkende rechtspersoon die op grond van een binnen de werkingssfeer van deze wet vallende overeenkomst handelt in het kader van zijn handels-, industriële of productieactiviteit, ongeacht of het om een artisanale activiteit dan wel om een activiteit in het kader van een vrij beroep gaat, alsmede iedere andere persoon die met hetzelfde doel voor ogen in naam en voor rekening van een dergelijke persoon handelt.”

Artikel 1652 Cod civil, in de versie die van kracht was op de datum van totstandkoming van de overeenkomsten, bepaalt omtrent de borgtocht:

„Wie zich borg stelt, verbindt zich er jegens de schuldeiser toe een verbintenis die de hoofdschuldenaar niet nakomt, persoonlijk na te komen.”

Artikel 1662 Cod civil

„De borg is pas gehouden tot nakoming jegens de schuldeiser indien de schuldeiser geen verhaal kan nemen op de goederen van de hoofdschuldenaar, behalve indien de borg uitdrukkelijk heeft afgezien van dit voorrecht of hoofdelijk met de schuldenaar is verbonden. In dat laatste geval zijn de beginselen omtrent hoofdelijke verbondenheid van toepassing op de gevolgen van zijn verbintenis.”

De artikelen 1746, lid 1, en 1749, lid 2, van de Cod civil, in de versie die van kracht was op de datum van totstandkoming van de overeenkomsten, bepalen als volgt:

„Hypotheek is een zakelijk recht op onroerende zaken tot zekerheid van de betaling van een verbintenis.”

„De contractuele hypotheek is een hypotheek gevestigd bij overeenkomst tussen de partijen overeenkomstig de bij de wet bepaalde vorm.”

III – Unierecht

De tweede, vijfde, zesde, zevende, negende, tiende en zestiende overweging van richtlijn 93/13 luiden als volgt:

„Overwegende dat de wetgevingen van de lidstaten betreffende de bedingen van overeenkomsten tussen de verkoper van goederen of de dienstverrichter enerzijds en de consument anderzijds talrijke verschillen vertonen, zodat de nationale markten voor de verkoop van goederen en het aanbieden van diensten aan consumenten onderling uiteenlopen en verstoringen van de concurrentieverhoudingen tussen de verkopers en de dienstverrichters kunnen ontstaan, met name bij het op de markt brengen in andere lidstaten;”

„Overwegende dat over het algemeen de consument de rechtsregels niet kent die in andere lidstaten dan het land waarin hij woont, gelden voor overeenkomsten voor de verkoop van goederen of het aanbieden van diensten; dat dit gebrek aan kennis hem van rechtstreekse transacties van aankoop van goederen of betreffende dienstverrichtingen in een andere lidstaat kan afhouden;”

[Or. 7]

„Overwegende dat het, ten einde de totstandkoming van de interne markt te vergemakkelijken en de burger in zijn rol als consument bescherming te bieden bij het kopen van goederen en bij dienstverrichtingen op basis van overeenkomsten waarop de wetgeving van een andere lidstaat dan de zijne van toepassing is, van essentieel belang is oneerlijke bedingen uit deze overeenkomsten te weren;”

„Overwegende dat daarmee de verkopers van goederen en de dienstverrichters bij hun activiteit als verkoper van goederen en als dienstverrichter, zowel in het eigen land als elders in de interne markt, zullen worden geholpen; dat aldus de mededinging wordt gestimuleerd, waardoor de burgers van de Gemeenschap als consument betere keuzemogelijkheden worden geboden;”

„Overwegende dat [...] kopers van goederen of dienstenontvangers moeten worden beschermd tegen misbruik van de machtspositie van de verkoper respectievelijk de dienstverrichter, in het bijzonder tegen toetredingsovereenkomsten en de oneerlijke uitsluiting van rechten in overeenkomsten;”

„Overwegende dat door het vaststellen van eenvormige voorschriften op het gebied van oneerlijke bedingen een doeltreffender bescherming van de consument kan worden bewerkstelligd; dat deze voorschriften van toepassing moeten zijn op alle overeenkomsten tussen verkopers en consumenten; [...]”

„Overwegende dat de beoordeling, aan de hand van de vastgestelde algemene criteria, van het oneerlijke karakter van bedingen, met name met betrekking tot beroepsactiviteiten met een openbaar karakter betreffende collectieve diensten waarbij een solidariteit tussen de gebruikers wordt vooropgesteld, moet worden aangevuld met een middel voor de afweging van de onderscheidene belangen die

in het geding zijn; dat dit de goede trouw is; dat er bij de beoordeling van de goede trouw in het bijzonder moet worden gelet op de min of meer sterke respectieve onderhandelingsposities van de partijen en op de vraag of de consument op enigerlei wijze ertoe is aangezet zijn instemming met het beding te betuigen en of de goederen of diensten op speciale bestelling van de consument zijn verkocht of geleverd; dat de verkoper aan de eis van goede trouw kan voldoen door op eerlijke en billijke wijze te onderhandelen met de andere partij, waarvan hij de legitieme belangen in aanmerking dient te nemen;”

De artikelen 1, lid 1, en 2, van richtlijn 93/13/EEG bepalen:

Artikel 1, lid 1

„Deze richtlijn strekt tot de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen een verkoper en een consument.”

Artikel 2

„In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) oneerlijke bedingen: de bedingen van een overeenkomst zoals die in artikel 3 zijn omschreven;
- b) consument: iedere natuurlijke persoon die bij onder deze richtlijn vallende overeenkomsten handelt voor doeleinden die buiten zijn bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen;

[Or. 8]

- c) verkoper: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die bij onder deze richtlijn vallende overeenkomsten handelt in het kader van zijn publiekrechtelijke of privaatrechtelijke beroepsactiviteit.”

IV – Redenen waarom de rechter om een prejudiciële beslissing verzoekt

Bij ter terechtzitting ingediende nota's hebben Banca Comercială Sanpaolo România SA Arad en Banca Comercială Sanpaolo Romania SA – Sucursala Baia Mare, verwerende partijen in hoger beroep, verzocht het verwijzingsverzoek af te wijzen, omdat het Hof van Justitie van de Europese Unie zich bij arrest van 23 maart 2000, Berliner Kindl Brauerei (C-208/98), heeft uitgesproken over de door verzoekers ingeroepen aspecten.

De Curtea de Apel Oradea oordeelt dat de beslissing waarnaar de verwerende partijen in hoger beroep verwijzen, niet in de overweging kan worden betrokken omdat zij betrekking heeft op richtlijn 87/102/EEG, ingetrokken bij richtlijn 2008/48/EG, die niet [van toepassing] is op het onderzochte geding, aangezien

verzoekers zich beroepen op de bepalingen van wet nr. 193/2000, waarbij richtlijn 93/13/EEG is omgezet.

De verwijzende rechter merkt op dat een verzoeker, om de bepalingen betreffende consumentenbescherming in te kunnen roepen die in de Roemeense rechtsorde zijn opgenomen in wet nr. 193/2000 (waarbij richtlijn 93/13/EEG is omgezet), de hoedanigheid van consument moet hebben en dat de overeenkomst die volgens hem oneerlijke bedingen bevat, de verkoop van goederen of verrichting van diensten tot voorwerp moet hebben.

Aangezien verzoekers geen kredietnemers uit hoofde van de kredietovereenkomst zijn, maar enkel de hoedanigheid van borg hebben, is het volgens de verwijzende rechter aangewezen het Hof van Justitie te verzoeken om uitlegging van artikel 2, onder b), van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, namelijk over de vraag of de omschrijving van „consument” aldus moeten worden uitgelegd dat daaronder ook natuurlijke personen vallen die in hoedanigheid van borg aanvullende akten hebben getekend en overeenkomsten (borgtocht of hypotheek op onroerende zaken) hebben gesloten die accessoir zijn aan de kredietovereenkomst die een handelsvennootschap heeft gesloten voor de uitoefening van haar activiteit, indien deze natuurlijke personen geen enkele band hebben met de activiteit van de handelsvennootschap en niet hebben gehandeld in de uitoefening van hun bedrijfs- of beroepsactiviteit.

Bovendien meent de verwijzende rechter, nu in de overwegingen van richtlijn 93/13/EEG enkel melding wordt gemaakt van natuurlijke personen die goederen en diensten verwerven en van verkopers van goederen en diensten, dat het nodig is het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken, vast te stellen of ook overeenkomsten (zekerheidstelling, borgtocht) die accessoir zijn aan een kredietovereenkomst met een handelsvennootschap als kredietnemer, gesloten door natuurlijke personen die geen enkele band hebben met de activiteit van de handelsvennootschap en niet hebben gehandeld in de uitoefening van hun bedrijfs- of beroepsactiviteit, binnen de werkingssfeer van richtlijn 93/13/EEG vallen.

De Curtea de Apel spreekt recht in laatste aanleg in deze zaak.